

отъ римско време. Съ помощта на лескова пръчица човѣкъ може да открие мѣстата, дето има заровено злато, но той трѣбва да работи върху себе си. Когато развие нужната чувствителностъ, и безъ тази пръчица той ще може да открива богатства въ земята. При това положение, той носи пръчицата въ себе си, като вътрешна сила. Много време се изисква, докато човѣкъ развие тази сила въ себе си, но и като я развие, той трѣбва да знае, какъ да я контролира. Не я ли контролира, тя ще се превърне въ болезненостъ.

Що се отнася до печелене на пари, това е лесна работа. Мислено, или въ действителностъ, всѣки човѣкъ може да бѣде богатъ. Понеже мисълта за богатството повдига духа на човѣка, добре е, когато не е разположенъ, да си представи, че е получилъ голѣмо богатство отнѣкъде и съ частъ отъ полученитѣ пари си е направилъ голѣмъ палатъ, цѣлъ изработенъ отъ мраморъ, съ красиви градини и шадравани въ тѣхъ, като въ приказкитѣ „Хиляда и една нощъ“. Като прави такива упражнения въ мисълта, въ въображението си, човѣкъ смѣня неразположението си въ разположение. Ще кажете, че това е глупаво нѣщо. — Защо? — Защото било празна работа. — Значи, да мисли и да си представя човѣкъ свѣтли и красиви картини, било глупава работа, а да си представя мрачни картини, не е глупаво. За-